

vejen – at det er det bedste i enhver situation, for det er klart, at det er det ikke.

Med hensyn til magtanvendelsesbegrebet mener jeg stadig væk, at det er noget, man skal overveje meget grundigt, hvis man skal til at give mulighed for fysisk magtanvendelse, isolation og kontrol med f.eks. brevveksling og telefonsamtaler i plejefamilier. Jeg mener faktisk, det er hensigtsmæssigt, at man i plejefamilierne bruger retningslinjer, der svarer til straffeloven og til det, der foregår i almindelige familier i det hele taget. Lad os forsøge at få plejefamilien til bedst muligt at ligne en rigtig familie.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Sandy Brinck for den tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Så prøver jeg for tredje gang. Det er ikke et spørgsmål om at udvide mulighederne for at anvende magt. Det er et spørgsmål om, at de folk, der arbejder med disse anbragte børn, altså de institutioner, som er underlagt magtbekendtgørelsen, siger, at det er uklart, hvad de må.

Der er det bare, jeg ikke forstår, hvorfor vi ikke – når nogle siger, at det er uklart for dem om noget så alvorligt som at kunne anvende magt over for børn, der er anbragt – med det samme siger i fællesskab: Så må vi gøre det klart. Vi kan da ikke leve med, at det er upræcist, hvordan man må behandle de børn, som vi har taget ud af deres familier for at skulle være et andet sted. Det forstår jeg simpelt hen overhovedet ikke.

I forbindelse med tilsyn, hvor både V og K jo siger, at vi ikke herindefra skal vurdere antallet af tilsyn, kan jeg så få at vide, om De Konservative er enige i, at en god vurdering kræver, at man rent faktisk har besøgt stedet og set barnet i de omgivelser, det er blevet anbragt i?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så skal vi videre i ordførrækken: hr. Kim Sejr. Nå, fru Charlotte Dyremose ønsker at svare. Ja, det er rigtig. Det var en prøve.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes faktisk, at det er forholdsvis omfattende at skulle tage en pind om magtanvendelse med i et forslag til vedtagelse. Og hvis vi skal have en konstruktiv dialog om det, og det synes

jeg helt sikkert er meget væsentligt, at vi har, så man har klareste mulige retningslinjer, så undrer det mig lidt, at fru Sandy Brinck slet ikke i denne dialog kommenterer de ulemper, jeg påpeger ved f.eks. at indføre magtanvendelsesbegrebet i de små plejefamilier.

Jeg synes faktisk, at der er utrolig mange aspekter i dette, og derfor synes jeg ikke, det er noget, vi bare lige ordner her. Jeg har en del betænkeligheder ved det. Det er der ingen tvivl om.

Med hensyn til om den gode vurdering kræver, at man har set barnet, så jo, selvfølgelig. Det er derfor, vi taler så meget for, at man netop får inddraget børnene i deres egen sagsbehandling. Det er bl.a., fordi det kræver, at man har set barnet eller den unge, for at man kan tage stilling til, hvad der er det bedst mulige for det enkelte barn. Det gælder selvfølgelig også med hensyn til tilsyn.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kim Sejr som ordfører.

Kim Sejr (RV):

Ja, vil ville nok alle sammen ønske, at vi havde et samfund, hvor der ikke var behov for anbringelser. Men når der så viser sig at være behov for anbringelser, er det vores ansvar at sikre den gode anbringelse.

Kl. 14.45

Spørgsmålet er, om vi er gode nok til at foretage anbringelser, for hver gang en berettiget tvangsanbringelse ikke føres ud i livet, så har vi jo svigtet et barn. Og hver gang vi anbringer for sent, så svigter vi.

Hver gang vi anbringer et barn et sted, hvor barnet alligevel ikke får kærlighed og omsorg, så har vi også svigtet, og hver gang vi foretager en fejlanbringelse, så har vi svigtet både forældre og barn. Derfor er det at beskytte børn og sikre dem omsorg et stort ansvar. Det er vores ansvar at træde til, når børnene ikke kan få omsorg af deres forældre.

Ofte foretager vi en anbringelse af et barn, der er svært skadet på krop og sjæl, for at det kan hele og blive til et menneske igen, men hvad gør vi for, at forældrene kommer på benene igen og genvinder evnen til omsorg og ansvar for barnet? Får de nok støtte og træning i at varetage forældreopgaven?

Det er dyrt at foretage en tvangsanbringelse, men alt er altså relativt; hvad koster det ikke samfundet senere hen, at vi har de her børn, som